

Sestry a bratři,

jsme na začátku letních prázdninových měsíců, většinu z nás čekají odpočinkové dny dovolených, klidu a pohody. Díky letošním hojným deštům nás obklopuje bohatá, svěží zeleň přírody. Pro toto krásné letní období jsem pro dnešní neděli zvolila jako naše hlavní biblické čtení žalm 138. – oslavnou, děkovnou modlitbu, píseň, chválící Boha Hospodina. Možná jsme v minulém období pandemie koronaviru ve svých modlitbách především *prosili* – naléhavě jsme volali k Hospodinu za zdraví, za celý náš svět, za nemocné a trpící. Žalm 138. nás vede také k *děkování* a *chvále*. Víím, že jsou stále ve světě i u nás tragické události. Přesto nezapomínejme Bohu děkovat za všechno dobré a krásné; a to nás učí žalmy. Můžeme oslavovat svého Pána, chválit jej a velebit právě slovy děkovných žalmů.

Starozákonní kniha Žalmů obsahuje 150 jednotlivých žalmů – tedy modliteb a zpěvů starého Izraele, vyjadřujících víru v jediného Boha Hospodina. Obsahem žalmů je především oslava Hospodina, také doznání vlastní hříšnosti a prosby o Boží odpuštění, některé žalmy jsou úpěnlivým voláním k Hospodinu v nouzi a nebezpečí a potom vzdáváním díky za pomoc a vysvobození. „Celým svým srdcem ti vzdávám chválu!“ – těmito slovy začíná náš oslavný a děkovný žalm 138. Neznámý autor, zřejmě židovský kněz, děkuje Hospodinu především za jeho milosrdenství a věrnost (verš 2.). **Milosrdenství** můžeme jinými slovy vyjádřit jako **slitovná láska, shovívavost, laskavost, bezmezná trpělivost**. To jsou podle žalmistovy zkušenosti Boží jedinečné vlastnosti. Boží **věrnost** je stejně tak úžasná a nepochopitelná. Věrnost vysoko ceníme i my lidé ve svých mezilidských vztazích, ale většinou ji nedokážeme dodržet, natož ve vztahu k Bohu. – Autor žalmu vyznává: „Odpověděl jsi mi, Bože, v den, kdy jsem tě volal.“ Jak Bůh odpovídá? Ne vždy okamžitým vyřešením situace, ale dává sílu. „Dodal jsi mé duši sílu.“ – S Božím milosrdenstvím souzní skutečnost, že shlíží na poníženého, pokorného a pomáhá mu, kdežto pyšného domýšlivce nemá rád a jemu pomáhat nehodlá. – V závěru žalmu je vyjádřena pevná jistota, že Bůh člověka neopustí ani v budoucnosti: ...ty mi zachováš

život, zachráníš mě, spasíš. – „Hospodin za mě dokončí zápas“ (verš 8). On bojuje tam, kde už my nemůžeme. Ne že by zápasil místo nás. Kde lidské síly nestačí, tam Hospodin bojuje a vítězně dovršuje zápas.

„Náš“ žalm končí vyznáním a prosbou: „Hospodine, tvoje milosrdenství je věčné, neopouštěj dílo vlastních rukou!“ To může být voláním každého z nás, protože člověk je Boží stvoření. Neopouštěj své dílo – naši zemi, přírodu, lidstvo, církev, každého z nás osobně. Modleme se: Hospodine, neopouštěj nás, neopouštěj dílo vlastních rukou! Amen.

/Jindřiška Buttová, sbor Krč 4. 7. 2021/